

Zapomnij mnie – Andrzej Dąbrowski

Powiedz sama, ile można chcieć?

Życie-krupier wciąż podsuwa nowe karty
Niektórych cieszy jeszcze byle złoty śmieć,
Kryształu dotyk, zamiast uczuć

- sztuczne kwiaty

Monte Carlo naszych wielkich szans,
Atlantyda naszych dawnych, zwykłych marzeń

Obrączka parzy, zobacz sama,

Nie ma sensu taka gra

Najsłodsze słowa gorzkiej kawy mają smak

Zapomnij mnie, już nie chcę kłamać,

To wszystko, na co jeszcze dziś mnie stać

Zapomnij mnie, to żaden dramat

Za późno, żeby banał serio brać

Solo

Zamiast szczęścia - mały okruch szkła,

Życie-krupier drogo bierze za swe asy

Minione chwile w dłoni ważę jeszcze raz,

Niewiele tego, za to złudzeń pełne szafy

Zawsze byłeś mego życia snem,

Kruchy klejnot wykradziony z sejfu nocy

I nim król Midas w złote cacko

Zmieni niepotrzebną łzę,

Zapomnij o mnie, tylko tego jeszcze chcę

[2x:] Zapomnij mnie, już nie chcę kłamać,

To wszystko, na co jeszcze dziś mnie stać

Zapomnij mnie, to żaden dramat,

Za późno, żeby banał serio brać

Solo

[2x:] Zapomnij mnie, już nie chcę kłamać,

To wszystko, na co jeszcze dziś mnie stać

Zapomnij mnie, to żaden dramat,

Za późno, żeby banał serio brać

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych